

בש"פ 7660/16 - בנימין פרידמן, שמואל דוד רוטשילד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7660/16

לפני: כבוד הנשיאה מ' נאור
המבקשים (המשיבים במ"י) (שלום 1. בנימין פרידמן
אשק') (69426-09-16): 2. שמואל דוד רוטשילד

נגד

המשיבה (המבקשת במ"י) (שלום מדינת ישראל
אשק') (69426-09-16):

הודעה לפי סעיף 72(ב) לחוק בתי המשפט
[נוסח משולב], התשמ"ד-1984
בקשה דחופה מטעם המבקשים לביטול עונש מאסר
מיום 7.10.2016
הודעה מטעם המבקשים מיום 9.10.2016
הודעה מטעם המשיבה מיום 9.10.2016

בשם המבקשים (המשיבים)

במ"י (שלום אשק')

עו"ד גבי לסקי (69426-09-16):

בשם המשיבה (המבקשת במ"י)

(שלום אשק') (69426-09-16): עו"ד עילית מידן

החלטה

1. ביום 2.10.2016 התנהל בבית-משפט השלום באשקלון דיון בקשר לבקשת המדינה לעצור את המבקשים לצורך חקירה (מ"י (שלום אשק') 69426-09-16).
 2. מפרוטוקול הדיון עולה כי במהלכו הפנו המבקשים את גבם לבית המשפט, צעקו ושרו. בעקבות זאת פנה בית המשפט למבקשים מכוח סמכותו לפי סעיף 72(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט), והתרה בהם שאם לא יפסיקו להפריע, בסמכותו לדון אותם למאסר עד שלושה חודשים.
 3. המבקשים בתגובה המשיכו לשיר ולצעוק באולם בית המשפט. בנסיבות אלה מצא בית המשפט כי המבקשים מתנהגים בצורה מבישה, מקימים רעש ומפריעים לקיומו של ההליך. כן ציין בית המשפט כי "התנהגות זו מתמשכת תקופה ארוכה ע"י קבוצות שונות של אנשים המגיעים לבית הרב בקריית גת". על כן גזר בית המשפט על המבקשים 30 ימי מאסר (השופט ע' כפכפי, החלטה מיום 2.10.2016). עותק ההחלטה הועבר לעיוני מכוח סעיף 72(ב) לחוק בתי המשפט.
 4. ביני לביני, ביום 5.10.2016 הוגשה לבית משפט השלום באשקלון בקשה לשחרור המבקשים בערובה (בש"ע 2095-10-16). במהלך הדיון שהתקיים באותו יום בבקשה הפנו המבקשים את גבם לבית המשפט ושרו. בתום הדיון נקבע כי המבקשים ישוחררו ממעצר בתנאים שפורטו בהחלטה (השופט ע' חולתא, החלטה מיום 5.10.2016). משלא קוימו תנאי השחרור, הובאו המבקשים בפני בית משפט השלום באשקלון פעמיים נוספות בימים 6.10.2016 ו-7.10.2016.
 5. בהמשך הגישו המבקשים באמצעות באת כוחם בקשה לבית-משפט זה לביטול עונש המאסר שהוטל עליהם מכוח סעיף 72 לחוק בתי המשפט. המדינה השאירה את בקשת המבקשים לביטול העונש לשיקול דעתו של בית המשפט.
- הכרעה
6. במקרה שלפנינו הפריעו המבקשים למהלך הדיון, עת שרו בקולי קולות בבית המשפט. המבקשים אף לא שעו לאזהרתו של בית המשפט להימנע מכך. בנסיבות אלה, נחה דעתי כי מדובר היה בהפרעה להליך שהצדיקה נקיטת סנקציה כלפי המבקשים. עם זאת, מצאתי כי משך הזמן שבו הושמו המבקשים במאסר לא היה מידתי במקרה דנן. המבקשים אמנם לא הביעו חרטה על התנהגותם ואף המשיכו בה לאחר הטלת המאסר. אולם, בהתחשב בכך שהמבקשים שוהים במאסר שבעה ימים – בהם ראש השנה – ובשים לב להעדר התנגדות מצד המדינה לביטול המאסר, מן הראוי להסתפק בכך (ראו והשוו: בש"פ 3348/98 בן שמחון נ' בן שמחון, פ"ד נב(2) 536, 541 (1998); בש"פ 3234/99 שמולביץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(3) 361, 364 (1999)).

7. אשר על כן, אני מורה על שחרור המבקשים מהמאסר, בכפוף להפקדת ערבות עצמית בסך 5,000 ש"ח וחתימת ערבות צד ג' בסך 5,000 ש"ח כל אחד. אפשרות השחרור בערובה תעמוד מעתה ועד תום 30 הימים שנקבעו למאסר. אם מי מהמבקשים לא ישוחרר עד תום 30 ימים אלה – הוא ישוחרר ללא תנאים. מובהר כי החלטה זו ניתנת רק בגין הליך הביזיון מכוח סעיף 72 לחוק בתי המשפט ואין בה כדי לשנות את החלטות בית המשפט במסגרת הליך המעצר (מ"י (שלום אשק') 69426-09-16; בש"ע 2095-10-16).

ניתנה היום, ז' בתשרי התשע"ז (9.10.2016).

ה נ ש י א ה
